

Publicerad 2017-10-16 20:27 av misslyckad perfektionist

Nattvandring

Det är skönt att gå ensam,
i det svarta omsvepande mörker som lurkar sig in i staden.

Jag hör mina andetag,
ser hur det omvandlas till rök
som snabbt tvinar ut i den kyliga luften.

Jag tittar upp mot stjärnorna,
blir nästan yr när jag inte ser vart mina fötter går,
men mina ögon tittar fortfarande mot fjärran.
Drömmer, undrar, önskar.

Pupillerna svarta likt himlavalvet
Gnistrar som kropparna
vill aldrig sluta observera.

Tomt och stilla där jag går
sakta
med nacken rätvinklig mot ovan.

Inga andra
bara jag
och den stjärnklara natten
o alla mina tankar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren misslyckad perfektionist med Poeter.se id #91789 innehar upphovsrätten